

2017. április 4., kedd

P8_TA(2017)0099

A nők és szerepük a vidéki térségekben

Az Európai Parlament 2017. április 4-i állásfoglalása a nőkről és szerepükről a vidéki térségekben (2016/2204(INI))

(2018/C 298/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 157. cikkére,
- tekintettel a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 23. cikkére,
- tekintettel a Pekingi Cselekvési Platformra,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 7-i 2010/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletről ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletről ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 6., 1979.1.10., 24. o.

⁽²⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽³⁾ HL L 180., 2010.7.15., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 347., 2013.12.20., 320. o.

⁽⁵⁾ HL L 347., 2013.12.20., 487. o.

2017. április 4., kedd

- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapról szóló 1305/2013/EU rendelet 7. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió vidéki térségeiben a nők helyzetéről szóló, 2008. március 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a nők mezőgazdaságban és a vidéki térségekben betöltött szerepéről szóló, 2011. április 5-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a „Zöld foglalkoztatás kezdeményezés: a zöld gazdaság munkahely-teremtési potenciáljának kiaknázása” című, 2015. július 8-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az európai családi vállalkozásokról szóló, 2015. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az ENSZ Élelmiszerbiztonsági Bizottságának az állattenyésztésről és a világ élelmezésbiztonságáról szóló, különösen a nemek közötti egyenlőséget és a nők társadalmi szerepvállalásának növelését érintő, 2016. október 17-i ajánlásaira,
- tekintettel a vidéki területeken a KAP munkahelyteremtéshez való hozzájárulásának mikéntjéről szóló, 2016. október 27-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel az eljárási szabályzat 55. cikke alapján a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által folytatott közös tanácskozásokra,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A8-0058/2017),

A női szerepek multifunkcionalitása a vidéki térségekben

- A. mivel az elmúlt évtizedekben alapvetően megváltoztak a gazdasági és az életkörülmények, és azok jelentősen eltérnek egymástól az egyes tagállamokban, valamint azokon belül is;
- B. mivel a nők valamennyi régióban jelentősen hozzájárulnak a vidéki gazdasághoz, és mivel a gazdálkodásba friss dinamizmust hozó innováció és az új fogalmak létrehozása következtében a – fenntartható fejlesztési stratégiák alapját képező, de még nem teljes mértékben kiaknázott – diverzifikációs intézkedések és a multifunkcionalitás fogalma új lehetőségeket nyitott meg a nők számára;
- C. mivel a nők nagyon gyakran lesznek a farmon vagy azon kívül, a mezőgazdasági termelésen túl megvalósított egyéb tevékenységek mozgatórugói, lehetővé téve, hogy valódi hozzáadott értékben részesüljenek a vidéki térségek tevékenységei;
- D. mivel a vidéki térségekben élő nők nem alkotnak homogén csoportot, hiszen helyzetük, foglalkozásuk, a társadalmi hozzájárulásuk, és végül szükségleteik és érdekeik jelentősen eltérnek a tagállamok között és azokon belül;
- E. mivel a nők aktívan részt vesznek a mezőgazdasági tevékenységekben, a vállalkozásokban és a turizmusban, és fontos szerepet játszanak a vidéki térségek kulturális hagyományainak megőrzésében, ami hozzájárulhat a regionális identitás kialakításához és/vagy erősítéséhez;

⁽¹⁾ HL C 66. E, 2009.3.20., 23. o.

⁽²⁾ HL C 296. E, 2012.10.2., 13. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0264.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0290.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0427.

2017. április 4., kedd

- F. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unió és tagállamai alapvető elve, előmozdítása pedig az egyik legfontosabb célja; mivel a nemek közötti egyenlőség az Unió alapszerződésekben és az Alapjogi Chartában elismert alapvető értékeinek egyike, és mivel az Unió magára vállalta a nemek közötti egyenlőség minden tevékenységét illetően történő érvényesítésének konkrét feladatát; mivel a nemek közötti egyenlőség érvényesítése fontos eszköz ezen elvnek az uniós szakpolitikákba, eszközökbe és fellépésekbe való integrálásában a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítása, valamint a nők aktív munkaerőpiaci, illetve a gazdasági és szociális tevékenységekben való részvételének növelése céljából a megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében; mivel ez az eszköz az európai strukturális és beruházási alapokra, így az EMVA-ra is alkalmazandó;
- G. mivel a családi gazdálkodás az Unió 28 államában a legelterjedtebb gazdálkodási forma, ahol a munka 76,5 %-át a gazda vagy családtagjai végzik el ⁽¹⁾, és ezért azt támogatni és védeni kell; mivel a családi gazdálkodás előmozdítja a generációk közötti szolidaritást és a társadalmi és környezeti felelősségvállalást, hozzájárulva ezzel a vidéki térségek fenntartható fejlődéséhez;
- H. mivel a növekvő urbanizációval összefüggésben alapvető fontosságú egy aktív, dinamikus és virágzó lakosság megtartása a vidéki térségekben, különösen a hátrányos természeti adottságú területeken, hiszen ettől függ a környezet és a tájkép megóvása;
- I. mivel a népesség elöregedése – a gazdálkodási tevékenység hanyatlásával és a gazdaság hanyatlásával párhuzamosan az Unió vidéki térségeiben – képviseli az elnéptelenedés és a nők vidéki térségekből való elvándorlásának fő okait, ami nemcsak a munkaerőpiacra hat negatívan, hanem a szociális infrastruktúrára is; mivel ez a tendencia csak akkor állítható meg, ha az európai intézmények és kormányok mindent megtesznek a munkájuk és jogaik jobb elismerésének biztosításáért, és a vidéki térségekben a munka és a családi élet egyensúlyának eléréséhez szükséges szolgáltatások biztosításáért;
- J. mivel vidéken a családi és szövetkezeti vállalkozások révén többek között árut és szolgáltatást kínáló falusi turizmus alacsony kockázatú ágazat, munkahelyeket teremt, lehetővé teszi a személyes és családi élet, illetve a munka öszegeyztetését, emellett a vidéki lakosságot, főleg a nőket a vidéken maradásra ösztönzi;
- K. mivel a gazdasági válság érintette az Európai Uniót, és különösen súlyos hatással volt számos vidéki térségre és régióra; mivel a válság következményei még mindig láthatók, és a vidéki térségekből származó fiatalokat súlyos mértékű munkanélküliség, szegénység és elnéptelenedés sújtja, amelyek különösen a nőkre vannak nagy hatással; mivel a nők közvetlenül érzik a válság hatásait a gazdaságuk és az otthonuk irányítására nézve;
- L. mivel ez a helyzet komoly kihívást jelent a közös agrárpolitika (KAP) számára, amelynek biztosítania kell a vidéki térségek fejlődését és a potenciáljuk erősítését;
- M. mivel a vidéki térségek alapvető gazdasági, környezeti és társadalmi alapjaként egy fenntartható és élénk gazdálkodó ágazatot kell működtetni, amely hozzájárul a vidékfejlesztéshez, a fenntartható élelmiszer-termeléshez, a biológiai sokféleséghez és a munkahelyteremtéshez;
- N. mivel javítani kell a kisüzemi és családi gazdaságok elsődleges élelmiszertermelői státuszát, a mezőgazdasági és állattartási tevékenységeiket pedig meg kell tartani, az innováció és a megfelelő uniós szintű pénzügyi források és eszközök előmozdítása révén; mivel 2005 és 2010 között 2,4 millió gazdaság szűnt meg az Unióban, többségében kisméretű vagy családi gazdaságok, növelve a munkanélküliséget a vidéki térségekben;
- O. mivel a diverzifikációs intézkedések és a rövid ellátási láncok kialakítása, valamint a termelői szerveződés előmozdítása hozzájárulhat az ágazat ellenálló-képességéhez, amely a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok és az egyre bizonytalanabb piacok kihívásával néz szembe;

⁽¹⁾ Az Eurostat gazdaságszerkezeti felmérése szerint.

2017. április 4., kedd

- P. mivel fontos a nők részvételének támogatása és előmozdítása az agrár-élelmiszeripari értékláncban, hiszen elsősorban a termelésben és a feldolgozásban játszanak szerepet;
- Q. mivel az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférés, a nem formális keretek között megszerzett készségek igazolásának lehetősége, valamint az újraképzés és a dinamikusan fejlődő munkaerőpiacon használható készségek megszerzésének lehetősége alapvető feltételei a nők foglalkoztatása növelésének a vidéki térségekben;
- R. mivel a szövetkezetek, a kölcsönös befektetési alapok, a szociális vállalkozások és egyéb alternatív üzleti modellek hatalmas potenciállal rendelkeznek a fenntartható és inkluzív gazdasági növekedésre, és gazdasági szerepvállalásra ösztönzik a nőket a vidéki térségekben és a mezőgazdasági ágazatban;
- S. mivel a nők és lányok élethosszig tartó tanulásba, különösen a természettudományok, a technológiák, a mérnöki tanulmányok és a matematika területén, valamint a vállalkozásba való bevonása szükséges a nemek közötti egyenlőség eléréséhez a mezőgazdasági és élelmiszertermelési ágazatban, illetve a turizmusban és egyéb iparágakban a vidéki térségekben;

A nők előtt álló kihívások a vidéki térségekben

- T. mivel a nők az EU vidéki térségeiben a munkaképes korú teljes lakosság kicsit kevesebb mint 50 %-át képviselik, a gazdaságilag aktív teljes lakosságnak viszont csupán körülbelül 45 %-át; mivel sokukat egyáltalán nem regisztrálják munkanélküliként, illetve a munkanélküliségi statisztikákban sem szerepelnek, és nincs egyértelmű adat a nők tulajdonosként vagy munkavállalóként való részvételéről a gazdálkodásban;
- U. mivel az EU döntően vidéki területein a 20 és 64 év közötti nők csupán 61 %-a állt munkaviszonyban 2009-ben ⁽¹⁾; mivel számos tagállamban a vidéki térségekben élő nőknek korlátozott a foglalkoztatáshoz való hozzáférése, és kevés esélyük van rá, hogy a gazdálkodásban helyezkedjenek el, mégis kiemelten fontos szerepet játszanak a vidékfejlesztésben és a vidéki térségek társadalmi szerkezetében a háztartások jövedelemhez juttatása vagy az életkörülmények javítása révén;
- V. mivel 2014-ben a nők a mezőgazdasági munka 35 %-át végezték, a részmunkaidő 53,8 %-át és a teljes munkaidő 30,8 %-át végezve, jelentősen hozzájárulva ezzel a mezőgazdasági termeléshez; mivel a házastársak és a többi női családtag által a farmokon végzett munka gyakran elkerülhetetlen, és egyértelműen „láthatatlan munkának” minősül, mivel nincs annak elismerését vagy az érintett nők társadalombiztosítási regisztrációját lehetővé tevő szakmai státusz, ami megakadályozná a betegszabadsághoz és a szülési szabadsághoz való jogosultságok lehetséges elvesztését, és biztosítaná a pénzügyi függetlenségüket;
- W. mivel néhány tagállamban, például Franciaországban több jogi státusz is van a gazdaságban rendszeresen dolgozó feleségek számára (munkatárs, alkalmazott vagy a gazdaság vezetője), ami lehetővé teszi a megfelelő szociális védelem rájuk való kiterjesztését annak érdekében, hogy biztosítva legyenek a személyes életükben és a munkájukban bekövetkező nemkívánatos események ellen;
- X. mivel az Unióban a mezőgazdasági üzemeknek csak átlagosan 30 %-át irányítják nők; mivel jelentős számú nő dolgozik a mezőgazdaságban, és a legtöbb nőt a gazdálkodó házastársaként tartják nyilván, amely az összes házastárs 80,1 %-ának felelt meg 2007-ben ⁽²⁾;
- Y. mivel a mezőgazdasági üzemtulajdonos neve szerepel a banki dokumentumokban, illetve a támogatások és összegyűjtött jogosultságok szempontjából, emellett az üzem tulajdonosa az egyetlen személy, aki az üzemet képviseli az egyesületek és csoportok felé; mivel ha valaki nem a tulajdonosa egy gazdaságnak, akkor semmilyen tulajdonjoga nincs (egységes támogatáshoz való jog, anyatehénre vonatkozó jövedelemtámogatások, szőlőtelepítési jog, bevétel stb.), ez pedig kiszolgáltatott és hátrányos helyzetbe hozza a női gazdálkodókat;

⁽¹⁾ Európai Bizottság (2011), „Mezőgazdaság- és vidékfejlesztés. Az Európai Unió mezőgazdasági tájékoztatói. Vidéki területek és az Európa 2020 stratégia” 5. számú tájékoztató, 2011. november.

⁽²⁾ Európai Bizottság (2012), „Nők az EU mezőgazdaságában és a vidéki területeken: kemény munka, alacsony elismertség”, 7. számú tájékoztató, 2012. június.

2017. április 4., kedd

- Z. mivel ahhoz, hogy részesülhessenek a pozitív intézkedési rendszerekből a mezőgazdaságban dolgozó nőknek járó támogatásokból, tulajdonosként vagy társtulajdonosként kellene elismerni őket; mivel az Európai Uniónak elő kell mozdítania a nők hozzáférést a gazdaság tulajdonlásához vagy társtulajdonlásához, aminek pozitív hatásai lennének a munkaerőpiaci helyzetükre, a szociális jogosultságaikra és a gazdasági függetlenségükre, ezáltal biztosítva jobb láthatóságukat (és a gazdasághoz és a bevételhez való hozzájárulásuk elismerését) a vidéki térségekben, és a földtulajdonhoz való jobb hozzáférésüket;
- AA. mivel láthatóbbá kell tenni a vidéki térségekben élő nőket az európai, nemzeti és regionális statisztikákban, hogy látszódjon a helyzetük és a szerepük;
- AB. mivel a fiatalok és a nők földterülethez való hozzáféréseinek fokozása javítaná a mezőgazdasági tevékenységeken belüli nemzedékváltást, emellett elősegítené a gazdasági növekedést és a társadalmi jólétet;
- AC. mivel a minőségi és megfizethető köz- és magán szolgáltatások, köztük a gyermekek, az idősek és más hozzátartozók, köztük a fogyatékossgal élő személyek gondozásának nyújtása a vidéki térségek valamennyi lakosának fontos; mivel az ilyen szolgáltatások különösen fontosak a munka és a magánélet közötti egyensúly elősegítésében, főleg a nők számára, hiszen jobbára ők gondoskodnak a család fiatalabb, eltartott és idősebb tagjairól;
- AD. mivel a nőknek többfunkciós szerepe van a vidéki térségekben, és ezért az ilyen szolgáltatások lehetővé tennék számukra, hogy dolgozzanak, és tovább építsék a karrierjüket, biztosítva eközben a családi és a gondozási feladatok tisztes elosztását;
- AE. mivel az infrastruktúra, vagyis a közlekedési kapcsolatok, a nagy sebességű szélessávú internethez, köztük a mobil adatszolgáltatáshoz való hozzáférés és az energiaszolgáltatás, valamint a minőségi szociális, egészségügyi és oktatási szolgáltatások elérhetősége az életminőség javításának alapja a vidéki térségekben;
- AF. mivel a vidéki térségek szélessávú internetes lefedettsége továbbra is elmarad az Unió 28 tagállamának átlagától; mivel 2015-ben a vidéki háztartások 98,4%-ában volt legalább egy szélessávú technológia, de csak 27,8%-ának volt hozzáférése újgenerációs szolgáltatásokhoz; mivel az Unió még nem minden vidéki térségében teljes mértékben fejlett digitális infrastruktúra nagyban segítheti az információhoz és az oktatási lehetőségekhez való hozzáférést, az információ megosztását és a bevált gyakorlatok cseréjét a vidéki térségben élő nők között, és kulcsfontosságú eleme lehet a vidéki térségekben élő női lakosság megmaradásához szükséges támogatásnak;
- AG. mivel az oktatás az egyenlőség értéke elősegítésének alapvető eszköze, amelyet mindenhol, nemcsak az iskolákban, hanem a szakképzésben, és különösen a primer szektort érintő képzésben kell előmozdítani;
- AH. mivel a vidéki térségek általános feltételeinek javítása az itt élő nők jobb státuszának eléréséhez fog vezetni;
- AI. mivel a nőknek a helyi és a vidékfejlesztéshez nyújtott jelentős hozzájárulása nem tükröződik megfelelően a kapcsolódó döntéshozatali folyamatokban való részvételben, hiszen a vidéki térségekben élő nők gyakran alulreprezentáltak a döntéshozatali testületekben, mint például a mezőgazdasági szövetkezetekben, a szakszervezetekben és a helyi önkormányzatokban; mivel különösen fontos a nők képviselésének növelése az ilyen testületekben;
- AJ. mivel a vidéki térségekben élő nőket bér- és nyugdíjszakadék is sújtja, amelyek mélyülnek az Unió néhány tagállamában; mivel a vidéki térségekben élő nők foglalkoztatási helyzetére, illetve a munka- és életkörülményeikre vonatkozó naprakész statisztikák összeállítása ezért nagyobb figyelmet érdemel;
- AK. mivel a „Videki térségekben élő nők” tematikus alprogramokat még nem hozták létre, és a vidékfejlesztési programokban 2014-ig elérhető eszközök használatában a nők részvétele sajnálatosan alacsony volt; mivel a képzési intézkedések 6,1 millió résztvevőjének csupán 28%-a volt nő; mivel a gazdaságok modernizációs célú tárgyszerkezet-beruházásai kedvezményezettjeinek csupán 19%-a volt nő, a diverzifikációs intézkedések kedvezményezettjeinek pedig 33%-a volt nő; mivel a vidékfejlesztési programok harmadik tengelye szerinti intézkedések (a gazdaság diverzifikációja a vidéki térségekben) eredményeképpen létrejött munkahelyek esetében csak a kedvezményezettek 38%-a volt nő;

2017. április 4., kedd

1. hangsúlyozza a nők aktív szerepét a vidéki térségekben, és elismeri a nők hozzájárulását a gazdasághoz a vidéki térségekben mint vállalkozók, a családi vállalkozás vezetői, és a fenntartható fejlődés előmozdítói; úgy véli, hogy szociális, gazdasági és környezetvédelmi szempontból a női vállalkozások a fenntartható fejlődés fő alappillérei a vidéki térségekben, és ezért előmozdításukra, ösztönzésükre és támogatásukra van szükség a vidékfejlesztési stratégiákon belül, és különösen oktatás és szakképzés, a női tulajdonlás előmozdítása, vállalkozói hálózatok, illetve a beruházáshoz és hitelhez való hozzáférés, a vezetőségi testületekben való képviselőjük előmozdítása, valamint a fiatal, önálló vállalkozói tevékenységet folytató, részmunkaidős és gyakran rosszul fizetett nők támogatásához szükséges lehetőségek megteremtése révén;
2. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt támogassa a családi élet és a munka közötti egyensúly sikeres kialakítását, valamint támogassa az új munkalehetőségek ösztönzését és a jobb életszínvonalat a vidéki térségekben, továbbá ösztönözze a nőket, hogy saját projektjeiket átültessék a gyakorlatba;
3. üdvözli a vidéki térségekben élő nők olyan kezdeményezések formájában történő támogatását, amelyek a közösségi megbecsülésre és a hálózatépítésre összpontosítanak; hangsúlyozza különösen a nők alapvető szerepét mint a kis- vagy családi gazdaságok tagjai, amelyek a vidéki térségekben az élelmiszertermelésért, a hagyományos tudás és készségek megőrzéséért, a regionális identitásukért és a környezetvédelemért felelős fő szociogazdasági sejteket alkotják; úgy véli, hogy a női mezőgazdasági termelők jelentős szerepet játszanak a kis- és családi gazdaságok folyamatos létezésének biztosítása és jövőbeli kilátásai szempontjából;
4. úgy véli, hogy a vidéken élő nők különböző szerepei, foglalkozásai és helyzete miatt álláslehetőségeik javítása igényeik és érdekeik tekintetében személyre szabott segítséget és támogatást igényel;
5. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a jövőbeli fejlesztési politikáik prioritásként támogassák, segítsék és mozdítsák elő a vidéki térségekben élő nők munkaerőpiachoz való hozzáférését, és tűzzenek ki a tartós fizetett foglalkoztatáshoz kapcsolódó célokat e tekintetben; felhívja a tagállamokat, hogy a vidékfejlesztési programjaikba foglaljanak bele a kifejezetten a nőknek az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez való hozzájárulására fókuszáló stratégiákat;
6. megjegyzi, hogy a nők munkaerőpiaci részvétele a vidéki térségekben magában foglalja a hagyományos mezőgazdaságon túlmutató munkakörök széles körét, és e tekintetben hangsúlyozza, hogy a vidéki térségekben élő nők a változás mozgatórugói lehetnek a fenntartható és ökológiailag megbízható mezőgazdaság felé történő előrelépésben, és fontos szerepet játszhatnak a zöld munkahelyek létrehozásában;
7. felhívja a tagállamokat az európai Progress mikrofinanszírozási eszköz célzottabb felhasználására és tudatosítására, az EMVA által támogatott, a nők foglalkoztatását szolgáló specifikus intézkedések használatára, a munkabeosztás különböző típusainak előmozdítására és javítására a nők számára, figyelembe véve a vidéki térségek különleges körülményeit, különböző típusú ösztönzők nyújtására az induló vállalkozások és a kvv-k fenntarthatóságának és fejlődésének támogatására, valamint kezdeményezések bevezetésére új mezőgazdasági munkahelyek létrehozására és a meglévőők megtartására, illetve a fiatal nők számára vonzóbbá tételére;
8. ösztönzi a tagállamokat a nők helyzetének rendszeres nyomon követésére a vidéki térségekben, és hogy a lehető legjobban használják ki a közös agrárpolitikán belüli egyedi intézkedéseket és a meglévő eszközöket a nők kedvezményezettként való részvételének növelése érdekében, ezáltal javítva a helyzetüket;
9. azt ajánlja, hogy a Bizottság a KAP jövőbeli reformja során tartsa meg és javítsa a „Vidéki térségekben élő nők” tematikus alprogramjaira vonatkozó előírásokat, e programokat többek között a termékek reklámozása, helyi és regionális szintű közvetlen értékesítésére és promóciójára alapozva, mivel ezek szerepet játszhatnak a munkahelyteremtésben a vidéki térségekben élő nők számára;
10. rámutat, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőség az EU és tagállamai egyik legfontosabb célkitűzése; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy a nemek közötti egyenlőséget építsék be valamennyi uniós programba, fellépésbe és kezdeményezésbe, és ennélfogva felhív a nemi szempontok érvényesítésére a KAP-on és a vidéki kohéziós politikákon belül; olyan új célirányos intézkedéseket javasol, amelyek a vidéki térségekben élő nők munkaerőpiaci részvételét segítik elő az EMVA-n keresztül;
11. reméli, hogy a vidéki térségekben élő nők helyzetének jobb megértése középtávon elvezet a női mezőgazdasági termelők európai chartájának kialakulásához, amely meghatározza ezt a fogalmat, azonosítja a vidéki térségekben élő nők elleni közvetlen és közvetett megkülönböztetést, illetve az azok megszüntetésére tett pozitív intézkedéseket;

2017. április 4., kedd

12. felhívja a tagállamokat, hogy mint az EU és tagállamai egyik legfontosabb célkitűzése, a nők és férfiak közötti egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség feltételeinek fényében törekedjenek az EMVA, a Leader+, a Horizont 2020 és az Európai Szociális Alap keretében elérhető eszközök használata közben nagyobb szinergiák létrehozására jobb életszínvonal és munkakörülmények teremtése céljából a vidéki térségekben, folytassák nők és lányok, elsősorban a kiszolgáltatott és perifériára szorult csoportok társadalmi és gazdasági integrációját célzó specifikus, testre szabott politikákat, és hogy hívják fel a figyelmet az ilyen térségekben élő nők számára a jelenlegi jogszabályokban elérhető valamennyi lehetőségre;
13. hangsúlyozza konkrét intézkedések ajánlását a képzés és foglalkoztatás előmozdítására és az egyedi szükségletekkel rendelkező nők legkiszolgáltatottabb csoportjai jogainak védelmére – ilyen csoportok a fogyatékkal élő nők, a migráns nők, ideértve a szezonális migránsokat is, a menekültek és a kisebbségek, a nemi alapú erőszak áldozatai, az alacsony képzettségű vagy semmilyen képzettséggel nem rendelkező nők és az egyedülálló anyák stb.;
14. hangsúlyozza azt a fontos szerepet, amelyet a nők általában betöltenek a családi gazdaságokban végzett könyvelési munka tekintetében, és ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet, hogy hiányzik a tanácsadás formájában nyújtott támogatás, amikor egy gazdaság pénzügyi nehézségekkel küzd;
15. bátorítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy teljes mértékben elismerjék a nők részvételét a gazdaságok irányításában, előmozdítva és támogatva a gazdaság tulajdonlásához vagy társtulajdonlásához való hozzáférést;
16. sürgeti a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a tájékoztatási és műszaki segítségnyújtási intézkedéseket, illetve a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét a segítő házasársak mezőgazdasági termelésben való szakmai státuszának létrehozása tekintetében, amely lehetővé teszi számukra az egyéni jogok élvezetét, ideértve különösen a szülési szabadságot, a munkahelyi balesetekkel kapcsolatos társadalombiztosítást, a képzéshez való hozzáférést és az öregségi nyugdíj jogosultságot;
17. felhívja az európai intézményeket, hogy segítsék elő a KAP-nak a támogatás egyenlő elosztására vonatkozó rendelkezéseit, biztosítva ezzel a kisgazdaságok támogatását;
18. hangsúlyozza a nők döntéshozatalban való részvétele támogatásának fontosságát a vidéki térségekben az olyan területeken és ágazatokban a jelenlétüket ösztönző célú képzési tevékenységek révén, amelyekben alulreprezentáltak, és figyelemfelkeltő kampányok révén a nők szövetkezetekbe – partnereként és vezetői álláshelyekre – történő aktív bevonásának fontosságáról;
19. ösztönzi a tagállamokat a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítására a számos vezetőtestületben és képviselői testületben abból a célból, hogy elősegítsék a vidékfejlesztési programok munkacsoportjaiban és monitoringbizottságaiban, valamint az összes típusú mezőgazdasági szervezetben, társulásban és közintézményben a nők egyenlő részvételét és hatalmát, illetve növekvő képviselőiét annak érdekében, hogy a döntéshozatali folyamat a nők és a férfiak véleményét egyaránt tükrözze, és a Leader-program keretében a nők helyi akciócsoportokban való részvételének és helyi partnerségek kialakításának ösztönzésére;
20. támogatásra szólít fel a nők és gazdálkodók szervezeteinek tekintetében, amelyek fontos szerepet játszanak az új fejlesztési programok és a diverzifikáció ösztönzése és kezdeményezése szempontjából;
21. felhívja a tagállamokat a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód, köztük a szociális biztonság, a szülési és a szülői szabadság területén meglévő jogszabályok teljes mértékű végrehajtására; ösztönzi őket, hogy tökéletesítsék a munkaerőpiacon a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó jogszabályokat, és biztosítsák a szociális biztonságot a vidéki területeken dolgozó férfiak és nők számára is;
22. felhívja a Bizottságot a meglévő jogszabályok átültetésének nyomon követésére a vidéki térségekben élő és dolgozó nők előtt álló kihívásokra és megkülönböztetésre való válaszadás céljából;
23. hangsúlyozza, hogy hatékony intézkedéseket kell hozni európai és nemzeti szinten a nemek közötti meglévő bér- és nyugdíjszakadék csökkentése érdekében; ösztönzi a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és a megfelelő regionális hatóságokkal együtt fontolja meg a nemek közötti nyugdíjszakadék többdimenziós jellegét, és a vidékfejlesztésre vonatkozó uniós stratégia keretében alakítson ki konkrét szakpolitikai intézkedéseket, mivel több tényező, többek között a foglalkoztatási és bérszakadék, a megszakított karrier, a részmunkaidős foglalkoztatás, a segítő házasársak által végzett informális munka, a nyugdíjrendszerek felépítése és az alacsonyabb hozzájárulások a nyugdíjak közötti nagyobb szakadékokhoz vezethetnek;

2017. április 4., kedd

24. tovább ösztönzi a tagállamokat, hogy garantáljanak tisztességes nemzeti nyugdíjminimumot, amely különösen a vidéki térségekben élő nőknek segíthet abban, hogy a nyugdíjkorhatár elérésekor megőrizze gazdasági függetlenségüket;
25. hangsúlyozza, hogy a vidéki térségekben élő nők életkörülményeivel kapcsolatos uniós politikáknak a szezonális mezőgazdasági munkásként foglalkoztatott nők élet- és munkakörülményeit is figyelembe kell venniük, különös tekintettel arra, hogy szociális védelemre, betegbiztosításra és egészségügyi ellátásra van szükségük; hangsúlyozza, hogy az ilyen helyzetben lévő nők által végzett munkának maximális értéket kell tulajdonítani;
26. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a hatóságokkal együtt erősítsék meg a szociális partnerek és szociális jóléti szervezetek szerepét a munkaügyi jogszabályok betartását, a be nem jelentett munkavégzés megakadályozására irányuló intézkedések és azon jóléti és biztonsági normák betartását illetően, amelyek ezzel általában véve a női munkavállalók – köztük a migráns, szezonális és menekült munkavállalók – társadalmi-gazdasági beilleszkedését segítik elő;
27. felhívja a Bizottságot és a nemzeti hatóságokat, hogy dolgozzanak információs adatbázisokat és hálózatokat tagállami szinten annak érdekében, hogy észleljék a vidéki térségekben élő nők gazdasági és társadalmi helyzetét és a társadalmi hozzájárulásukat, és felhívják erre a figyelmet;
28. felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat a statisztikai terveik felülvizsgálatára, hogy azok magukban foglaljanak mérési mechanizmusokat a nők vidéki jövedelemhez és a vidéki gazdasághoz való teljes hozzájárulásáról, adott esetben a mutatókat nemek szerint lebontva, valamint hogy optimalizálják a nők gazdasági és társadalmi helyzetéről a vidéki térségekben és az elvégzett tevékenységekben való részvételükről már elérhető adatok használatát a szakpolitikai intézkedések jobb igazítása érdekében;
29. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a KAP keretében a nyomon követést, az adatgyűjtést és az értékelési mutatókat, amelyek alapján azonosítható a nők mezőgazdasági szerepe és az elvégzett „láthatatlan” munkája;
30. hangsúlyozza, hogy több figyelmet kell fordítani a naprakész statisztikák összeállítására a női földtulajdonlásról;
31. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal, valamint a helyi és regionális hatóságokkal együtt ne csupán kielégítő tájékoztató anyagot kínáljanak a kifejezetten a női mezőgazdasági termelők és a vidéki térségekben élő nők számára kialakított támogatási lehetőségekről, hanem emellett biztosítsanak teljes hozzáférést az oktatáshoz és a szakképzéshez a mezőgazdaságban és az összes kapcsolódó ágazatban, többek között a posztgraduális képzéshez és a vállalkozói és mezőgazdasági termelői szakképzéshez, vállalkozásfejlesztési készségekkel, tudással, illetve a támogatási és mikrofinanszírozási forrásokhoz való hozzáféréssel ellátva a nőket az üzleti tevékenységek elindítása és konszolidálása céljából, emellett ehetővé téve számukra, hogy a mezőgazdasági termelési tevékenységek széles körében részt vegyenek, és hogy javíthassák versenyképességüket a mezőgazdaságban és a vidéki térségekben, többek között az üzleti célú mezőgazdasági tevékenységekhez kapcsolódó vidéki turizmuson belül;
32. felhívja a diverzifikációval kapcsolatos átfogó, szakmai és üzleti tanácsadás nyújtására, fellépésre a nők gazdasági szerepvállalásának növelésére, a szövetkezetek, a kölcsönös befektetési alapok, a szociális vállalkozások és az egyéb alternatív üzleti modellek előmozdítására, valamint a nők vállalkozói szellemének és készségeinek javítására;
33. emlékeztet e tekintetben, hogy a Bizottság új európai készségfejlesztési programja alkalmat jelent a tagállamoknak arra, hogy jobban meghatározzák és igazolják a formális oktatáson és szakképzésen kívül szerzett készségeket a társadalmi kirekesztés és a szegénység kockázata elleni küzdelem érdekében;
34. kéri, hogy ösztönözzék és egyben segítség elő a nők bevonását a magasabb szintű képzést nyújtó képzési programokba a mezőgazdaság, az állattenyésztés és az erdőgazdálkodás területén, és alakítsanak ki a gazdaságoknak nyújtott és az innovációval kapcsolatos tanácsadói szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó tevékenységeket;
35. javasolja nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos modulok fokozatos bevezetését a mezőgazdasági szakképzési programokba és hogy ezt vegyék figyelembe a tananyagok kidolgozása során, mozgósítsák elő az egyenlőségre irányuló nyilvános kampányokat a vidéki területeken, és fordítsanak különös figyelmet az egyenlőség fontosságára a vidéki iskolákban;
36. hangsúlyozza a nőknek nyújtott tanácsadás és támogatás fontosságát annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számukra a mezőgazdasági termelői tevékenységek és egyéb innovatív funkciók elvégzését a vidéki térségekben;

2017. április 4., kedd

37. hangsúlyozza a vidéki női szervezetek előmozdításának és támogatásának szükségességét, többek között a kulcsfontosságú szociális, gazdasági és kulturális hajtóerőként funkcionáló hálózatok, csomópontok, adatbankok és társulások tevékenységének ösztönzése révén, mivel ezek hálózatokat és csatornákat hoznak létre az információ, a képzés és a munkahelyteremtés számára, törekednek a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjének fokozására minden szinten, emellett előmozdítják a vidéki területeken élő nők szociális és gazdasági helyzetének jobb megismerését; ösztönzi az üzleti vállalkozásokat, az egyesületeket, a szövetségeket és a nőket képviselő szervezeteket;

38. felhívja a regionális szereplőket, hogy a második pillér alá tartozó pénzeszközök segítségével hajtsanak végre tájékoztatási programokat, amelyek célja valamennyi szakma nemi semlegességének hangsúlyozása és a mezőgazdaságon belüli, továbbra is nagyon hagyományos feladatmegosztás meghaladása;

39. felhívja a tagállamokat, hogy segítsék elő a nők egyenlő hozzáférését a földterületekhez, biztosítsák tulajdonjogukat és az öröklési jogot, és segítsék elő a nők hitelhez való jutását annak érdekében, hogy ösztönözzék őket a vidéki térségekben való letelepedésre és a mezőgazdasági ágazatban való szerepvállalásra; ösztönzi továbbá a tagállamokat, hogy uniós szinten foglalkozzanak a földszerzés és a földkoncentráció problémájával;

40. üdvözli az Európai Bizottság és az Európai Beruházási Bank szoros együttműködése kapcsán lehetővé vált új agrárhitelezési modelleket és javasolja a tagállamoknak azok minél szélesebb körben történő alkalmazását;

41. felhívja a tagállamokat és a regionális és helyi önkormányzatokat megfizethető, minőségi mindennapi szolgáltatások és köz- és magánszolgáltatások nyújtására a vidéki térségekben, különösen az egészségügy, az oktatás és a gondozás területén; megjegyzi, hogy ez szükségessé teszi a vidéki gyermekgondozási infrastruktúrák, egészségügyi szolgáltatások, oktatási szolgáltatások, időskorú és rászoruló személyeket befogadó intézmények, a betegség vagy szülés esetén nyújtott helyettesítési szolgáltatások, valamint a kulturális szolgáltatások bevonását;

42. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy új lehetőségeket kínáljanak a fizetett foglalkoztatásra, főleg a nőknek, a vidéki közösségek megőrzésének érdekében, a munka és a magánélet közötti megfelelő egyensúly feltételeinek megteremtése mellett;

43. sürgeti a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy használják fel a strukturális alapokat és a kohéziós alapot a vidéki térségek közlekedési infrastruktúrájának bővítésére és modernizálására, és hogy biztosítsanak biztonságos energiaellátást és megbízható szélessávú infrastruktúrát, valamint szolgáltatásokat a vidéki térségekben; hangsúlyozza a vidéki térségek digitális fejlődésének és egy holisztikus megközelítés (a „digitális falu”) kialakításának fontosságát;

44. felhívja a Bizottságot, hogy ismerje el digitális menetrendjének a vidéki térségekre való kiterjesztése fontosságát, mivel a digitális fejlődés jelentősen hozzájárulhat az új munkahelyek létrehozásához, az önfoglalkoztatás megkezdésének elősegítéséhez, a versenyképesség és a turizmusfejlesztés javításához, valamint munka és a magánélet közötti jobb egyensúly megteremtéséhez;

45. ösztönzi a helyi és nemzeti hatóságokat és egyéb intézményeket, hogy garantálják a migráns és szezonális munkavállalók és családjuk, különösen a nők és különösen a kiszolgáltatott emberek alapvető emberi jogait, és segítsék elő a helyi közösségbe való integrációjukat;

46. felhívja a figyelmet a gyermekgondozáshoz való hozzáférés terén az urbánus és a vidéki térségek között meglévő egyenlőtlenségekre, valamint a gyermekgondozási létesítményekkel kapcsolatos barcelonai célkitűzések végrehajtásában meglévő regionális egyenlőtlenségekre;

47. elítéli a nők elleni erőszak valamennyi formáját, és megjegyzi, hogy alapvető szerepe van az áldozatoknak nyújtott segítségnek; felhívja ezért a tagállamokat, valamint a regionális és helyi önkormányzatokat, hogy határozottan lépjenek fel a nőkkel szembeni erőszak elleni zéró tolerancia meghirdetésével, és hajtsanak végre olyan szakpolitikákat, és kínáljanak olyan szolgáltatásokat, amelyeket a vidéki térségekben lévő körülményekhez igazítottak, a nők elleni erőszak megakadályozása és az ellene való küzdelem érdekében, biztosítva ezáltal az áldozatok segítséghez való hozzáférését;

48. felhívja ezért a tagállamokat, valamint a regionális és helyi önkormányzatokat annak biztosítására, hogy a vidéki térségekben és távoli területeken élő nők elleni erőszak áldozatait nem fosztják meg a segítségnyújtáshoz való egyenlő hozzáféréstől, és ismételten felhívja az EU-t és tagállamait, hogy a lehető leghamarabb ratifikálják az Isztambuli Egyezményt;

2017. április 4., kedd

49. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő uniós irányelvre irányuló javaslatot a nők elleni erőszakról;
50. hangsúlyozza, hogy a tagállamokon belüli vidéki térségek kiemelt gazdasági és élelmiszerbiztonsági szerepet játszanak modern társadalmunkban, mivel több mint 12 millió mezőgazdasági termelő nyújt elegendő mennyiségű egészséges és biztonságos élelmiszert félmilliárd fogyasztó számára szerte az Európai Unióban; hangsúlyozza, hogy kiemelt fontosságú e közösségek élénkségének megtartása a nők és a családok maradásra ösztönzése révén;
51. felhívja e tekintetben a Bizottságokat és a tagállamokat egy olyan erős és megfelelően támogatott KAP garantálására, amely az európai gazdálkodókat és fogyasztókat szolgálja, előmozdítja a vidékfejlesztést, enyhíti az éghajlatváltozás hatásait, emellett megvédi és erősíti a természeti környezetet, minőségi és biztonságos élelmiszer-ellátás biztosítva, és még több munkahelyet létrehozva;
52. megjegyzi, hogy a vidéki térségek gyakran foglalnak magukba természeti és kulturális örökséget, amelyeket védeni és fejleszteni kell, a fenntartható turizmussal és a környezetvédelmi oktatással kapcsolatban;
53. hangsúlyozza a multifunkcionalitás fogalmának fontosságát, amely egyéb gazdasági, szociális, kulturális és környezetvédelmi tevékenységeket is magában foglal a vidéki térségekben a termeléshez kapcsolódóan, amelyek elsősorban a nők számára generálnak foglalkoztatást; ösztönzi ezért a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az olyan tevékenységek diverzifikációjára irányuló intézkedéseket, mint a termékek közvetlen értékesítése, a szociális szolgáltatások, a gondozási szolgáltatások és az agroturizmus; tekintettel a fenti idegenforgalom-típus iránti növekvő érdeklődésre, úgy véli, hogy hálózatba kellene szervezni az arra irányuló tevékenységeket, és meg kellene osztani a bevált gyakorlatokat;
54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-